

[Glistrup]

beltmoral hos fremskridtspartiet; der er en klar og enkel moral og en menneskelig moral hos fremskridtspartiet.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

For at understrege, at der ikke er nogen dobbeltmoral hos fremskridtspartiet – og jeg tror også, hr. Riishøj er bekendt med det – stillede jeg et skriftligt spørgsmål til ministeren for at spørge, hvad årsagen var til, at Kislov ikke kunne få indrejsetilladelse her i Danmark.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

For en rum tid siden stillede hr. Riishøj mig et par spørgsmål, og dem vil jeg da for god ordens skyld lige besvare, inden debatten er forbi.

For det første spurgte hr. Riishøj, om regeringen ville være indstillet på at lave en stramning og en klargøring af de fællesnordiske regler for at komme tvivlen til livs. Det finder vi sådan set ikke noget behov for, for vi er ikke i tvivl, det er hr. Riishøj, der er i tvivl. Jeg har prøvet at forklare hr. Riishøj, at han såmænd ikke behøver at tvivle om, hvad der står i, og hvordan man skal fortolke det fællesnordiske handlingsprogram, men det er hr. Riishøj, der har grebet til de juristerier, som hr. Riishøj sådan lidt hånligt har henvist til. Det er ikke os andre, vi er ikke i tvivl. Reglerne er klare og udmærkede.

Så spørger hr. Riishøj mig, om jeg tror, der er nogen som helst værdi i, at f. eks. en skoleelev kommer op på et privat arrangeret besøg. Det tror jeg, og det bygger jeg på en enighed med hr. Riishøj om nytten af at isolere det sydafrikanske apartheidregime. Jeg tror også på baggrund af ophold i området selv, at det er meget, meget vigtigt, at vi bidrager til at isolere det sydafrikanske apartheidregime, og det er jo også derfor, vi ikke vil have nogen officielle forbindelser med dem, som det bl. a. står i det fællesnordiske handlingsprogram. Men hvad er der ved at isolere folk, hvis ikke de får at vide, de er isoleret? Hvordan kan man sørge for, at de får at vide, de er isoleret? Ja, det kan man dog ved personlige kontakter.

Det er derfor, man så omhyggeligt i det fællesnordiske handlingsprogram gør opmærksom på, at det er vigtigt at lukke op for

folk fra massemedierne i Sydafrika. Det er derfor, man understreger vigtigheden af, at budskabet om vores holdning til apartheidregimet bliver viderebragt til den sydafrikanske befolkning. Ellers ved den jo ikke, hvad vi synes om dem. Hvordan i alverden skulle vi så kunne påvirke dem?

Jeg tror, at en af de nyttige måder at udvide kendskabet i Sydafrika til vores mening om deres samfundsform er den slags private udvekslinger, hvor et ungt menneske i en påvirkelig alder og med alle sanser lysåbne kommer til et samfund som det danske, et samfund, hvor der dog trods alt stadig væk er en hel del liberalt og åbent indstillede mennesker, og her ikke blot oplever, hvordan et sådant samfund fungerer, men samtidig får mulighed for at hente holdninger til det samfund, man selv kommer fra, og den styreform, som findes i ens hjemland.

Derfor tror jeg på værdien af den slags besøgsudvekslinger, og det går jeg ud fra man også har gjort under den tidligere regering. Ellers havde man vel næppe udstedt visa i den slags sager.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

I anledning af udenrigsministerens bemærkning om, hvordan man fremmede forholdet mellem de to lande, og hvordan man påvirkede de pågældende, vil jeg sige, at det er ganske rigtigt, som udenrigsministeren siger, at hvis man ønsker at påvirke nogle mennesker i en heldig retning, gør man det ikke på den måde, som SF og hr. Riishøj vil, med den lukkede dørs politik.

I går aftes havde vi en lang debat om Trigon – også provokeret af SF – hvor man påtalte, at Danmark skulle have transporteret våben dernedtil. Det eneste bevis, man havde, var, at man mente at have set en sort havnearbejder, der havde haft en riffelpatron i sin hånd. Det var det nærmeste, man kom det.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er fantastisk, at hr. Knud Lind efter dog rent fysisk at have været til stede i aftes under hele debatten i dag kan påstå, at det eneste, man kender til våbensmugleriet med